Tekst ustawy przekazany do Senatu zgodnie z art. 52 regulaminu Sejmu

U S T A W A

z dnia 24 lipca 2020 r.

o świadczeniu pieniężnym przysługującym osobom zesłanym lub deportowanym do Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w latach 1939–1956[1)]

Art. 1. Ustawa określa zasady, wysokość oraz tryb przyznawania świadczenia pieniężnego osobom zesłanym lub deportowanym do Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w latach 1939–1956, zwanego dalej „świadczeniem pieniężnym".

Art. 2. Świadczenie pieniężne przysługuje osobie, która:

1) uzyskała na podstawie ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. z 2020 r. poz. 517) decyzję Szefa Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych potwierdzającą okres przebywania:
   a) w niewoli lub obozach internowanych oraz w obozach podległych Głównemu Zarządowi do Spraw Jeńców Wojennych i Internowanych (GUPWI) NKWD, a od marca 1946 r. MWD ZSRR, i obozach podległych Wydziałowi Obozów Kontrolno-Filtracyjnych NKWD, a od marca 1946 r. MWD ZSRR, spowodowanego działalnością kombatancką, o której mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego, lub
   b) w więzieniach i poprawczych obozach pracy oraz poprawczych koloniach pracy podległych Głównemu Zarządowi Obozów i Kolonii Poprawczych (GUŁag) NKWD, a od marca 1946 r. MWD ZSRR, spowodowanego działalnością, o której mowa w art. 1 ust. 2 i art. 2 ustawy z dnia 24 stycznia

---

[1)] Niniejszą ustawa zmienia się ustawy: ustawę z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego oraz ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych.

1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego, lub

c) z przyczyn politycznych, religijnych i narodowościowych:
   – w więzieniach oraz poprawczych obozach pracy i poprawczych koloniach pracy podległych Głównemu Zarządowi Obozów i Kolonii Poprawczych NKWD, a od marca 1946 r. MWD ZSRR, lub
   – na przymusowych zesłaniach i deportacji w ZSRR;

2) posiada obywatelstwo polskie w dniu złożenia wniosku o przyznanie świadczenia pieniężnego.

Art. 3. Świadczenie pieniężne nie przysługuje osobie, która uzyskała odszkodowanie lub zadośćuczynienie na podstawie art. 8 ust. 2a ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2099 oraz z 2019 r. poz. 1952).

Art. 4. 1. Świadczenie pieniężne jest przyznawane jednorazowo w wysokości 200 zł za każdy miesiąc okresu podlegania w latach 1939–1956 represjom, o których mowa w art. 2 pkt 1, potwierdzonego decyzją Szefa Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych, o której mowa w art. 2 pkt 1.

2. Wysokość świadczenia pieniężnego nie może być niższa niż 2400 zł.

Art. 5. 1. Świadczenie pieniężne jest przyznawane na wniosek osoby zainteresowanej złożony Szefowi Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

1) imię i nazwisko, datę i miejsce urodzenia, imiona rodziców, numer PESEL oraz adres zamieszkania osoby zainteresowanej;
2) oświadczenie osoby zainteresowanej o nieuzyskaniu odszkodowania lub zadośćuczynienia na podstawie art. 8 ust. 2a ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego;
3) numer rachunku bankowego, numer rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej lub adres, na który ma zostać wypłacone świadczenie pieniężne;
4) podpis osoby zainteresowanej.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się kopię dokumentu potwierdzającego obywatelstwo polskie.

4. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, osoba zainteresowana składa pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. W oświadczeniu osoba zainteresowana zawiera klauzulę następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Art. 6. 1. Na wniosek osoby zainteresowanej zamieszkałej za granicą świadczenie pieniężne wypłaca się w państwie zamieszkania na rachunek bankowy tej osoby za granicą. Wypłata dokonywana jest w walucie wymienialnej.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

1) w przypadku osób zamieszkałych w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA):
   a) imię i nazwisko właściciela rachunku, którym może być tylko osoba zainteresowana,
   b) adres zamieszkania,
   c) nazwę banku,
   d) adres banku,
   e) numer rachunku bankowego w formie IBAN (Międzynarodowy Numer Rachunku Bankowego),
   f) międzynarodowy identyfikator banku w formacie BIC/SWIFT,
   g) walutę wymienialną, w której jest prowadzony rachunek;
2) w przypadku osób zamieszkałych w innych państwach niż wymienione w pkt 1:
   a) imię i nazwisko właściciela rachunku, którym może być tylko osoba zainteresowana,
   b) adres zamieszkania,
   c) nazwę banku,
   d) adres banku,
   e) międzynarodowy identyfikator banku w formacie SWIFT,

f) numer rachunku bankowego (w formacie ABA/Routing – dotyczy osoby zainteresowanej zamieszkałej w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej),

g) walutę wymienialną, w której jest prowadzony rachunek.

Art. 7. 1. Organem właściwym w sprawie przyznania, ustalenia wysokości oraz wypłaty świadczenia pieniężnego jest Szef Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych.

2. Przyznanie, ustalenie wysokości oraz odmowa przyznania świadczenia pieniężnego następuje w drodze decyzji administracyjnej.

Art. 8. Świadczenie pieniężne jest wypłacane przez Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych w terminie miesiąca od dnia doręczenia decyzji o przyznaniu świadczenia pieniężnego.

Art. 9. Świadczenie pieniężne, wraz z kosztami jego obsługi, jest finansowane w ramach środków budżetu państwa.

Art. 10. Świadczenie pieniężne jest wolne od egzekucji i nie podlega wliczeniu do dochodu uprawniającego do świadczeń i dodatków przysługujących na podstawie przepisów odrębnych.

Art. 11. W ustawie z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2099 oraz z 2019 r. poz. 1952) w art. 8 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Przepisu ust. 2a nie stosuje się do osób, którym Szef Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych przyznał świadczenie pieniężne na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2020 r. o świadczeniu pieniężnym przysługującym osobom zesłanym lub deportowanym do Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w latach 1939–1956 (Dz. U. poz. …).”.

Art. 12. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1387, z późn. zm.[2)]) w art. 21 w ust. 1 po pkt 45 dodaje się pkt 45a w brzmieniu:

„45a) świadczenie pieniężne przyznane na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2020 r. o świadczeniu pieniężnym przysługującym osobom zesłanym lub deportowanym do Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w latach 1939–1956 (Dz. U. poz. …);”.

Art. 13. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

MARSZAŁEK SEJMU

/ – / Elżbieta Witek

[2)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1358, 1394, 1495, 1622, 1649, 1655, 1726, 1751, 1798, 1818, 1834, 1835, 1978, 2020, 2166, 2200 i 2473 oraz z 2020 r. poz. 179, 183, 284, 288, 568, 695, 875, 1065, 1068, 1086, 1106 i 1262.